

3) $\frac{1}{4}$ af sygekassens udgifter til medlemsgruppe B til speciallægehjælp under forudsætning af, at kassen ifølge sin vedtægt yder en større refusion af disse udgifter end af den almindelige lægehjælp til medlemsgruppen. Det samlede årlige tilskud til sygekasserne kan ikke overstige 2 mill. kr.

4) Fuld refusion af sygekassens udgifter til medlemsgruppe A og B til de i § 13, stk. 3, pkt. 1), omhandlede lægemidler.

5) $\frac{1}{4}$ af sygekassens udgifter til medlemsgruppe A og B til de i § 13, stk. 3, pkt. 2) og 3), omhandlede lægemidler og af kassens udgifter til disse medlemsgrupper i henhold til §§ 25-32.“

Af mindretallet under nr. 1:

52) Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Tilskuddet fordeles mellem de enkelte sygekasser på følgende måde: Der ydes et beløb af 5 kr. for hver person, der ved årets udgang står som nydende medlem af sygekassens gruppe A — bortset fra personer hvis medlemsret er hvilende, jfr. § 33, stk. 6 — samt for samme medlemsgruppe et beløb, der svarer til $\frac{1}{6}$ af sygekassens udgifter i henhold til §§ 11, 12 og 14-17. Staten yder endvidere sygekassen godtgørelse af samtlige dens udgifter til de i § 13, stk. 3, pkt. 1), omhandlede lægemidler.“

B-medlemmer sygekasserne et tilskud på $\frac{1}{4}$ af udgifterne til de i § 13, stk. 3, pkt. 2) og pkt. 3), omhandlede lægemidler, d. v. s. den hidtidige „særlig betydningsfulde medicin“ og den hidtidige „dispensationsmedicin“. Sygekassernes udgifter til disse arter af medicin udgjorde i 1958 godt 32 mill. kr., hvilket altså ville føre til et statstilskud på ca. 8 mill. kr. Statens udgift vil imidlertid blive noget højere end dette beløb, dels som følge af, at tilskuddet også skal omfatte medicin ydet til medlemmer af sygekassernes B-gruppe, og dels som følge af en stadig stedfindende stigning i sygekassernes medicinudgifter, og der anslås derfor i alt et statstilskud på ca. 10 mill. kr.

Tilskuddet til de i § 13, stk. 3, pkt. 2) og pkt. 3), omhandlede lægemidler vil første gang komme til udbetaling, for så vidt angår medicin ydet efter den 1. april 1961.

Til nr. 52.

a. Det foreslås, at statstilskuddet med et fast beløb (5 kr.) årligt pr. medlem alene gives for A-medlemmer.

Denne ændring medfører i forhold til lovforslaget en besparelse for statskassen på ca. 2 mill. kr. årlig og vil for det enkelte B-medlem give en merudgift til kontingent på 5 kr. årlig.

b. Tillige foreslås, at statstilskuddet til den frivillige dagpengeforsikring bortfalder, jfr. også bemærkningerne til ændringsforslagene til §§ 51 og 57.

I forhold til lovforslaget medfører dette en besparelse for statskassen på ca. 1 mill. kr. årlig til den frivillige dagpengeforsikring. Under den frivillige dagpengeforsikring vil merudgiften til kontingent for det enkelte medlem med 21 kr. i dagpenge blive ca. 20 kr. årlig, jfr. betænkningen side 201.

c. Det foreslås endelig, at det almindelige tilskud til sygekassens sygehjælpsudgifter til A-medlemmer nedsættes fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{6}$.

De samlede statstilskud til sygekasserne vil ifølge forslaget til finanslov 1960-61 udgøre 84,3 mill. kr. Heraf er 10,8 mill. kr. tilskud til den i lovforslagets § 13, stk. 3, nr. 1. omhandlede medicin, medens resten, 73,5 mill. kr. (hvoraf 3 mill. kr. vedrører dagpenge), stort set vil svare til de i lovforslagets § 37, stk. 2, omhandlede tilskud beregnet med 5 kr. årlig pr. nydende medlem og